

РЕШЕНИЕ

№ 1695

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 27.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7593** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „Греат Оутдорс“ – ЕООД – [населено място], представлявано от Г. Вианас чрез адв. Х. Р. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22000122005084-091-001/10.04.2023 г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията и И. Р. Н. – ръководител на ревизията, в потвърдената му част с Решение № 891/28.06.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С. с който на дружеството са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 50 904,07 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 2 729,03 лв., вследствие на допълнително начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ по непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ за данъчни периоди м. 08.2022г. и м. 10.2022 г. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.
В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.
Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез

процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22000122005084-020-001 от 06.10.2022г., връчена по електронен път на 06.10.2022г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Греат Оутдорс“ – ЕООД, за определяне на задължения по ЗДДС за данъчен период м. 08.2022г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22000122005084-020-002/17.11.2022г. е разширен обхвата на ревизията, като е включено определянето на задълженията на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.09.2022г. до 31.10.2022г. Срокът за извършване на ревизията е продължен до 06.02.2023г. със Заповед №Р-22000122005084-020-003/03.01.2023г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22000122005084-092-001/21.02.2023г., връчен на 21.02.2023г. по реда на чл. 29, ал. 4, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение, което е преценено за процесуално допустимо, но разгледано по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22000122005084-091-001/10.04.2023г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията и И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 10.04.2023г. Видно от разпоредителната част на РА /Таблица 1/, при деклариран данък за възстановяване за данъчни периоди м. 08.2022г. и м. 10.2022г. общо в размер на 126 195,95 лв., органите по приходите са установили данък за внасяне в общ размер на 50 904,07 лв. и лихви за забава в размер на 2 729,03 лв. Допълнително установените задължения произтичат от начислен ДДС в резултат на непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки към S.VAINAS & CO OE. с VIN EL800401891 и VAINAS U. EE с VIN EL801507517.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, на търговеца са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22000122005084-040-001/19.10.2022г. и №Р-22000122005084-040-002/09.11.2022г., в отговор на които на 19.10.2022г. и 19.10.2022г. са представени документи вх. №Р-22000122005084-ПРД от 001 до 004 по регистъра на ТД на НАП С.. Направени са проверки на счетоводната и търговска документация на жалбоподателя и са анализирани представените от него доказателства. С Протокол №Р-22000122005084-П.-001/12.10.2022г. са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена проверка по прихващане или възстановяване /ППВ/ за м. 08.2022г., приключила с Доклад №П-22000122164264-ДПП-001/04.10.2022г. с предложение за възлагане на ревизия за посочения данъчен период.

След анализ на доказателствата, органите по приходите са констатирани, че за данъчни периоди м. 08.2022г. и м. 10.2022г. „Греат Оутдорс“ – ЕООД е декларирано ВОД на стоки /дрехи и обувки/, с получатели горесцитираните гръцки дружества. Доставките са документирани с фактури с нулева стойност на начисления данък /ДДС/, тъй като същите са декларирани от страна на жалбоподателя като ВОД по

смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС.

За удостоверяване на трансграничните доставки от жалбоподателя са ангажирани инвойс/фактури, международни товарителници /ЧМР/, фактури от превозвачите и банкови извлечения за получени плащания от гръцките контрагенти. Съгласно писмените обяснения, стоките предмет на доставка по спорните ВОД, са внос от Китай. Същите се доставят с морски транспорт до С., Гърция, където се претоварват на сухопътни транспортни средства и се доставят до склада на жалбоподателя в страната, находящ се в [населено място]. Обмитяването на стоките се извършва на Митница К..

Изследван е транспортът на стоките, като е установено следното: От данните, вписани в международните товарителници е видно, че превозите на стоките са извършени от „Джи Ес Еллоджистик“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „О.“ Е., ЕИК[ЕИК]. При насрещната проверка на „Джи Ес Еллоджистик“ ООД, е констатирано, че изготвеното до дружеството ИПДПОЗЛ №22000122200392-040-001 от 10.11.2022г. е връчено по електронен път, но не са представени изискваните по реда на ДОПК документи и доказателства. Отбелязано е също, че в отчетните регистри на превозвача няма отразени фактури към датите на изпълнение на транспортните услуги, както и че през периодите на доставките проверяваното дружество е разполагало със 7 лица трудови договори, като само едно от тях е на длъжност „шофьор“.

При проверка в информационната система на Агенция „Митници“ относно преминавания през гранично контролно пропускателните пунктове /ГКПП/ на транспортните средства, вписани в международните товарителници, е установено следното:

- за МПС с рег. [рег.номер на МПС] , няма данни да е напускало територията на страната;
- за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] има регистрирано преминаване през ГКПП на Република България в посока Гърция на дата /02.09.2022 г./ различна от тези вписани в международните товарителници – 31.08.2022г. и 11.10.2022 г.;
- за превозни средства /влекач и ремарке/ с рег. [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС] има регистрирано преминаване на датата на ЧМР от 20.10.2022 г., но с товар /хартия и хартиени артикули, други стоки от бита и ежедневието/ различен от вписания в международната товарителница – мъжки кожени панталони и якета.

По данни от системата VIES за контрол на вътреобщностните доставки, VAINAS U. EE няма декларирани придобивания на стоки от жалбоподателя, а тези, обявени от S.VAINAS & CO OE., са на стойност по-ниска от тази на декларираните от „Греат Оутдорс“ – ЕООД ВОД.

При така изложената фактическа обстановка, органите по приходите са заключили, че липсват доказателства, които по безспорен начин да удостоверят, че собствеността върху стоките, предмет на доставка по спорните ВОД, е прехвърлена в полза на сочените като клиенти чуждестранни дружества и че същите са транспортирани от територията на страната до територията на Гърция, т.е. че са налице реално извършени ВОД на стоки.

В резултат на горното е направена корекция на режима на доставките, като от облагаеми с нулева данъчна ставка същите са квалифицирани като облагаеми със ставка 20% ДДС. Съгласно изискванията на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС данъкът е приет за включен в продажната цена. Предвид изложеното и на основание чл. 86, ал. 1, във

връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е начислен допълнително ДДС в размер на 177 100,02 лв. във връзка с декларираните ВОД на стоки към S.VAINAS & CO OE. и VAINAS U. EE за данъчни периоди м. 08.2022г. и м. 10.2022г.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение Решение № 891/28.06.2022г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-00-143/17.07.2023г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/, изготвена от Е. К.. Вещото лице е дало заключение, че съгласно предоставените банкови извлечения от „Интернешънъл Асет Банк“ АД, по банкова сметка с IBAN: [банкова сметка] на „Греат Оутдорс“ ЕООД, са получени плащания, във връзка с издадените фактури, посочени в таблица. Получените плащания във връзка с извършени доставки по фактури с №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], № [ЕГН] са извършени по банков път, по банкова сметка на „Греат Оутдорс“ ЕООД с IBAN: [банкова сметка], открита в „Интернешънъл Асет Банк“ АД. Съгласно представените банкови извлечения и счетоводни регистри от „Греат Оутдорс“ ЕООД, размерът на получените плащания до момента на подаване на жалбата към съда от S.Vainas & CO OE., с V. №GR800401891 и Vainas U. EE. с V. №GR801507517 по фактури с №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], е както следва: получени плащания от S.Vainas & CO OE., с V. №GR800401891, в размер на 30 400 /тридесет хиляди и четиристотин/ евро; получени плащания от Vainas U. EE. с V. №GR801507517, в размер на 99000 /деветдесет и девет хиляди/ евро.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетели са разпитани в съдебно заседание следните лица: Стаматис Т. Пандисис и С. В. С. Х. /с преводач от английски език/.

Свидетелят Стаматис Т. Пандисис заявява, че има транспортна, логистична фирма, с която извършва транспорт от България към Гърция. Фирмата е регистрирана в България и се казва „Джи Ес Ел лоджистик“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Твърди, че са извършвали доставки за фирма „Греат оутдорс“ в началото на септември и началото на октомври миналата година - имали курсове, на които прекарвали кашони с дрехи, които от С. и доставили в С.. Сочи, че са извършени около три-четири курса. По заявка отивали в С., оставял се камионът и от „Греат оутдорс“ товарят, а когато е готово си взимали документите. Свидетелят твърди, че камионите ги кара лично той. Минавало се границите, тол таксите са платени, на кантара се минава и там се пише всичко, кой кара, какво се кара и всичко. В С. ги доставяли на „Греат оутдорс“ на [улица], но точно номер не може да каже. Паркирали колата, разтоварвало се и когато е готово ми подпечатвали документите и си тръгвал. Заявява, че има два тира и три буса. Регистрационните номера на тирите са: E6250MH и E5830MC. За тези доставки „Греат оутдорс“ е заплатила всичко по фактура.

Свидетелят С. Вайнас, дъщеря на управителя на ревизираното дружество - Г. Вианас С. Х. заявява, че е собственик на дружество, което продава дрехи. Дружеството се

казва Вайнас. Уточнява, че има две фирми „Вайнас урбан“ ЕЕ и „Вайнас сия“ ОЕ. Според свидетелката, същата е получавала доставки от „Греат Оутдорс“, като стоката е била доставена посредством българска фирма, „Д. Ес Ел“, с голям камион. За едната доставка твърди, че това са две фактури и си спомня, защото всички кашони, които са били по фактурата, не са се сместили в един камион и затова фирмата превозвач е идвала два пъти. Освен това заявява, че помни датата, защото имало грешка и фактура № 012 дошла заедно с някои камиони от другата фактура на 02.09.2022г., а останалите кашони дошли на 06.09.2022г. Фактура № 14 дошла след предишната. Имало 271 кашона и всички заедно ги получила без никакви проблеми. Фактура № 15, с 38 кутии дошла в същия ден, а фактура № 16 дошла след десет дни и получили 29 кашона без проблем. Първите четири фактури с номера 12, 13, 14 и 15 били с „Д. Ес Ел, а фактура 16 дошла от „О.“. Плащанията за доставките към дружеството на баща ѝ „Греат Оутдорс“ ЕООД ставали винаги по банков път. Свидетелката заявява, че е платила предварително част от парите. Твърди, че обикновено баща ѝ позволявал да получава дрехи, и след като ги продаде, да се разплатят, с месец-два закъснение. Според нея, въпросните фактури още не ги е платила, защото баща ѝ се свързал с нея и казал, че има проблем с българската данъчна служба, затова да не му изпраща повече пари, защото се страхува, че правителството ще му вземе парите.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваемост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при нарушаване на материалния закон.

В случая спорът се свежда до това дали декларираните от жалбоподателя доставки по процесните фактури представляват ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, спрямо които на основание чл. 53, ал. 1 от ЗДДС е приложима нулева данъчна ставка.

Най-общо понятието вътреобщностна доставка е дефинирано с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Същата гласи, че ВОД на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика – регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. По силата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС вътреобщностните доставки са облагаеми с нулева ставка на данъка, а съгласно ал. 2 от същата разпоредба, документите, удостоверяващи извършването на ВОД се

определят с Правилника за прилагане на Закона за данъка върху добавената стойност /ППЗДДС/. Конкретно това е нормата на чл. 45 от ППЗДДС. Съгласно чл. 45, т. 1, б. „а“ и т. 2 от правилника за доказване наличието на ВОД доставчикът следва да разполага с фактура и с документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. Необходимите за целта документи са диференцирани в зависимост от обстоятелството от кого е извършен транспортът и за чия сметка. Видно от текста на чл. 45, т. 2, б. „а“ от ППЗДДС, когато транспортът е извършен от получателя или за негова сметка се изисква алтернативно доставчикът да представи транспортен документ или писмено потвърждение от получателя. Съгласно чл. 45, т. 2, б. „б“ от ЗДДС, ако транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика, следва да бъде представен транспортен документ, удостоверяващ че стоките са получени на територията на друга държава членка.

Видно от цитираните разпоредби, съществен момент за осъществяването на ВОД е изпращането и транспортирането на стоките до територията на друга държава-членка, което означава фактическото напускане на стоката на границата на страната и преминаването ѝ на друга територия. От момента на напускане на стоката на територията на страната задължението за самоначисляване преминава към получателя на стоката - регистрирано по ДДС лице.

Съгласно практиката на Съда на Европейската общност – С. /понастоящем СЕС/ с Решение от 27 септември 2007 г. по дело C-409/04 /TELEOS/, съдът се е произнесъл, че терминът „изпратен“, в разпоредбите за ВОД на Шеста директива, следва да се тълкува в смисъл, че вътреобщностното придобиване е осъществено и освобождаването на вътреобщностната доставка става приложимо, само когато правото на разпореждане със стоката е прехвърлено на получателя на доставката и доставчикът докаже, че тази стока е изпратена или превозена в друга държава-членка и че вследствие на това изпращане или превозване стоката е напуснала физически територията на държавата членка на доставката. В цитираното решение са изложени подробни мотиви относно термина „изпратени“, като съдът е достигнал до решението, че отговорност и задължение на доставчика е да се убеди, че стоките са напуснали физически страната и са пристигнали в държавата-членка на получателя.

В случая, въз основа на представените в хода на ревизията документи е установено, че транспортът на стоките е за сметка на доставчика, от което следва, че е налице хипотезата на чл. 45, т. 2, б. „б“ от ППЗДДС, респ. осъществяването на ВОД следва да бъде удостоверено с транспортен документ. От страна на ревизираното лице са представени международни товарителници, в които то е посочено за изпращач на стоката, получатели са гръцките дружества S.VAINAS & CO OE. и VAINAS U. EE, а като

превозвачи са вписани „Джи Ес Ел Лоджистик“ ООД и „О.“ Е.. Приетата по делото справка от Главна дирекция „Гранична полиция“ изцяло опровергава доводите на ревизиращите органи, че на датите вписани в ЧМР, товарни автомобили с посочените регистрационни номера не са преминавали през ГКПП на Република България и доказва всяко едно преминаване на автомобилите, съответно на издадените ЧМР.

Представени са от доставчика документи по опис, а именно: копия на фактури и международни товарителници /ЧМР/. В международните товарителници за превоз на стоките от България до Гърция са положени печат и подпис от получателя и е вписана датата на получаване на стоките. Във всяка от товарителниците има положен печат на превозвач и са вписани регистрационните номера на влекачите и ремаркетата, с които е осъществен транспортът. Представени са и писмени потвърждения за получаване на стоката, счетоводни документи, обяснителна записка и други документи.

В хода на ревизионното производство дружеството е представило доказателства и относно заплащането на процесните ВОД, което се потвърждава и от заключението на ССЧЕ. Доказателствата по делото сочат, че ревизираното лице е добросъвестно. Представените от жалбоподателя в хода на ревизията доказателства установяват, че доставките са правилно документирани, осчетоводени и разплатени. В доказателствената съвкупност се съдържат кореспондиращи си търговски, данъчни, платежни и счетоводни документи, които водят до извода, че доставките са ВОД.

Съдът счита, че необосновано ревизиращите органи са стигнали до заключението, че извършените доставки от ревизираното лице не може да се квалифицират като ВОД на стоки по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, а са доставки на стоки по чл. 6 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми със ставка 20 на сто. Жалбоподателят е представил необходимите документи за доказване на вътреобщностна доставка на стоки според изискването на чл. 45, т. 2 ППЗДДС, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка.

С оглед спазването от жалбоподателя на формалните предпоставки за установяване на извършени вътрешно общностни доставки на стоки по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, РА следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 10 650 лв. , от които 50 лева д.т., 500 лв. за ССЕ, 100 лева за

преводач и 10 000 лева адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна помощ и три броя платежни нареждания.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22000122005084-091-001/10.04.2023г., в потвърдената му част с Решение № 891/28.06.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на „Греат Оутдорс“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], е начислен допълнително ДДС в размер на 177 100,02 лв. във връзка с декларираните ВОД на стоки към S.VAINAS & CO OE. и VAINAS U. EE за данъчни периоди м. 08.2022г. и м. 10.2022г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на „Греат Оутдорс“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано управителя от Г. Вианас сумата от 10 650 /десет хиляди шестстотин и петдесет/ лева, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: